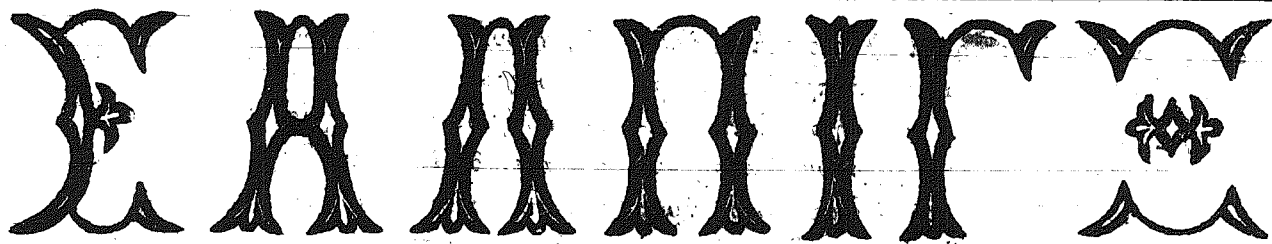

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

Εν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου . . . Σελ. 8.
Εν τοῖς χωρίοις » 6.
Εν δὲ τῷ ἔξωτε-
ρικῷ . . . » 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

προπληρωτέαι. Εἰδο-
ποιήσεις καὶ διατριβαὶ
κατ' ἀποκοπὴν. Ἀρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν.

Αἱ ΕΛΠΙΔΕΣ.

Οὐδεμία πλέον ὑπάρχει ἀμ-
φιβολία ὅτι ἡ ἀποστολὴ Πρε-
σβείας θάπτον ἢ βράδιον θά ὡ-
φελήσῃ τὴν νήσον, κατὰ τὰς
γνώμας πολλῶν ἐν Ἀγγλίᾳ
συντηρητικῶν τε καὶ φιλελευ-
θέρων. Τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου
ἐτέθη πλέον ἐπὶ τοῦ τάπητος
τῶν ὑπουργείων καὶ ἡ ἀφόρητος
αὕτη τῆς νήσου κατάστασις,
καταστᾶσα πλέον γνωστὴ καὶ
σαφῶς ἐκτεθεῖσα ἐν ταῖς δια-
φόροις ἐκθέσεσι τῶν ἡμετέρων
πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, εὔρε πολ-
λοὺς συνηγόρους καὶ ἐν τέλει,
ἀργὰ ἴσως, κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν
σύστημα, θά τύχῃ βελτιώσεώς
τινος. Διὰ λαμπρῶν ἐπιχειρημά-
των ἀντέκρουσαν οἱ ἡμέτεροι
τὰς σταλείσας ἐντεῦθεν ἀναι-
ρετικὰς τοῦ ὑπομνήματος ἐκ-
θέσεις τῶν ἀρχόντων μας, ἀνέ-
μενον δὲ εἰς ταῦτα τὴν ἀπάν-
τησιν τοῦ ὑπουργοῦ. Λυπηρὸν
ὅμως ὅτι κατ' αὐτὰς κλείουν
αἱ Βουλαι καὶ δίδεται οὕτω πέ-
ρας εἰς τὰς μετὰ τοῦ Ὑπουρ-
γείου ἐξηγήσεις τῶν ἡμετέρων.
Ἦτο λίαν ὠφελίμων ἐὰν ἡ
Πρεσβεία ἀπῆρχετο εἰς Λονδί-
νον πρὸ ἐνὸς ἔτι μηνός. Ἐλπί-
ζομεν ὅμως ὅτι μετὰ τὰς δο-
θείσας ἐξηγήσεις ἐξέλιπον τέλεον
αἱ παρεξηγήσεις, ἐξουδετερωθεῖ-
σών καθ' ὁλοκληρίαν τῶν ἐν-
τεῦθεν σταλεισῶν ἀναιρέσεων,
διότι ὅτι ἡ Κύπρος δυστυχεῖ καὶ
ὅτι ἐὰν ἐξακολουθήσῃ πληρονό-
μενον κατ' ἔτος τὸ πᾶσιν τῶν
92 χιλ. λιρῶν θά ἐξαντληθῇ
καθ' ὁλοκληρίαν ἡ νήσος εἶνε
πράγματα τὰ ὁποῖα ἀδύνατον
νὰ διαφευθῶσι καὶ τὰ ὁποῖα
παραδέχονται καὶ οἱ Ἀγγλοι
ἀρχόντες μας. Ἐπὶ τέλους δὲ
θὰ σκεφθῶσιν ὅτι δὲν εἴμεθα,
συνεγγυηταὶ τῆς Πύλης εἰς τὸ
δάνειόν τῆς καὶ τοιοῦτοι ἂν
ἤμεθα, τότε μόνον ἔπρεπε νὰ
καταβάλλωμεν ἡμεῖς τὸ χρέος
ὅταν ἐκπύρτετο ὁ ἕτερος τῶν
ἐγγυητῶν, δηλαδὴ ἡ Ἀγγλία, εἰς

κατάστασιν πτωχεύσεως, ἐνῶ ἡ-
δὴ ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον συμβαί-
νει. Ἡμεῖς δυστυχοῦμεν καὶ ἀρ-
πάζεται ὁ ἄρτος μας νὰ δοθῇ
εἰς τὸ χρέος ἄλλου, ἐγγυηθὲν
παρ' ἄλλου. Εἶναι δικαιοσύνη
αὕτη, ὥστε νὰ φαντασθῶμεν
ὅτι ἡ πεπολιτισμένη Ἀγγλία θά
τὴν ἀνέχεται ἐπὶ πολὺ;

Οἱ Λησται τῆς Μακεδονίας
καὶ ἡ Κύπρος.

Ἐκ τίνος ἀπαντήσεως τοῦ
Ὑπουργοῦ πρὸς τινὰ βουλευ-
τὴν (ἦν ἀναγράφωμεν κατω-
τέρω ἐκ τῆς «Ν. Ἡμέρας») γί-
νεται γνωστὸν ὅτι τὸ χρέμά
μας, ἡ ζωὴ μας, τὸ αἷμά μας,
ἐχρησίμευσεν ἐν μέρει ὡς λύ-
τρον Ἀγγλῶν συληθέντων ἐν
ἐν Τουρκίᾳ. Ἐλθούσης Ἀγ-
γλοὶ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πολλὰ
χιλιάδες λίραι ἐκρατήθησαν ἐκ
τοῦ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρου
πρὸς ἀποζημίωσιν. Ἀφοῦ ἡμεῖς
ληστευόμεθα ἀπαξ, μᾶς εἶνε
ἀδιάφορον ἂν πρὸς ὠφέλειαν
ληστῶν ἢ κακούργων ληστευ-
ώμεθα, ἀλλὰ μᾶς δίδεται οὕτω
λαμπρὸν μάθημα, ὅτι ἡ Κυ-
βέρνησις τόπου τινὸς εἶνε
ἐπὶ ὑπεύθυνος δι' ὅ-
σα λύτρα ζητοῦν καὶ
λαμβάνουν οἱ λησταὶ
τοῦ κράτους τῆς. Ἀ-
κριβῶς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νό-
μου τούτου τῆς Ἀγγλίας ἀπαι-
τοῦμεν ἡμεῖς οἱ Κύπριοι παρὰ
τῆς Ἀγγλίας. Ληστευόμεθα πλη-
ρόντες τὰς 92 χιλ. λίρας,
(διότι τί ἄλλο εἶνε παρὰ λη-
στεία τὸ νὰ ἀρπάζεται ἀπὸ τοῦ
βαλαντίου μας καὶ ὁ τελευταί-
ος ὁβολὸς καὶ νὰ μένωμεν πει-
ναλέοι καὶ γυμνοὶ) καὶ ἀπαιτοῦ-
μεν νὰ καταβάλλῃ τὰ λύτρα ἡ
Κυβέρνησις, ἥτις εἶνε ὑπεύθυνος.
Ἐκτὸς τούτου, ἀφοῦ ἡ Κυβέρ-
νησις τόπου τινὸς εἶνε ὑπεύθυ-
νος δι' ὅσα λύτρα πληρόνεται,
ὡς πληρῶσῃ ἡ Κυβέρνησις μας
καὶ ὅσα λύτρα πληρόνουν οἱ
δυστυχεῖς χωρικοὶ εἰς τοὺς ζω-
οκλέπτας, διότι εἰς τὸ κράτος

τῆς γίνονται καὶ ἐπὶ τῶν ἡμε-
ρῶν τῆς ἀνεπτύχθησαν αἱ ζω-
οκλοπαὶ καὶ εἶνε ὑπεύθυνος.
Οὕτω δὲ τὸ ποσὸν ὅπερ δυ-
νάμει τοῦ νόμου τῆς εἶνε ὑ-
πεύθυνος νὰ καταβάλλῃ θά κα-
ταντήσῃ τετραπλάσιον τοῦ φό-
ρου ὃν λαμβάνει.

Ἡ ἐκθεσις περὶ Κύπρου.

Τέλος πάντων ὁ «Χρόνος»
ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ
περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Κυ-
πρου ἐκθεσις τοῦ Ἀρμοστοῦ
«δὲν εἶνε εὐάρεστον ἀνάγνω-
σμα». Ἀν τῇ περιλήψει τῆς ἐκ-
θέσεως ταύτης εὕρισκε τις πολ-
λὰς ἀληθείας, κυρίως εἰς τὰς
ἐκθέσεις τοῦ ἀρχιδικαστοῦ. «Ὁ
ἀριθμὸς τῶν ἐγκλημάτων ἐν ἔ-
τει 1886—1887 ὑπερβαίνει
κατὰ 78 τοῖς 100 τὸν ἀριθμὸν
τῶν ἐγκλημάτων ἐν ἔτει 1885-
1886. Ἐκπληκτικὴν ὀνομάζει
τὴν κατάστασιν ταύτην ὁ ἀρ-
χιδικαστής, σημειωτέον δ' ὅτι,
κατ' αὐτὸν τὰ πράγματα δια-
πραχθέντα ἐγκλήματα εἶνε πο-
λυαριθμότερα. Τὸ πνεῦμα τῆς
ἀνομίας κρατύνεται βαθμυδὸν
ἐν τοῖς χωρίοις ἰδοὺ τὸ συμπέ-
ρασμα, εἰς ὃ ἀπολήγει ἅκων ὁ
ἀρχιδικαστής. Οἱ χωρικοὶ ἐγ-
κατελήφθησαν πράγματι εἰς ἐ-
αυτοὺς, οὐδεὶς δ' ὑπάρχει ἐν τοῖς
χωρίοις ὁ θέλων ἢ δυνάμενος νὰ
προνοήσῃ περὶ τήρησεως τῆς
τάξεως. Ὁ δημογέρον δὲν εἶνε
ὡς ἄλλοτε σπουδαῖον πρόσωπον.
Αἱ διοικητικαὶ μεταρρυθμίσεις
περιέκαψαν τοσοῦτον τὴν ση-
μασίαν τοῦ ἀξιωματοῦ ὥστε
δυσκόλως εὕρισκεται πλέον ἀ-
ξιοσέβαστος χωρικός ἀποδεχό-
μενος αὐτό. Ἀνάγκη λοιπὸν, ἡ
νὰ ἐπεκταθῇ τὸ σύστημα τῶν
ἀστυνομικῶν περιπολιτῶν, ἡ ν'
ἀποδοθῇ τὸ δέον κύρος εἰς τὴν
δημοτικὴν ἀρχήν. Ὅπως δὲ πο-
τε ὅτι τὸ ἐγκλημα ἠυξήσεν ἐν
Κύπρῳ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν ἐξου-
σίαν εἶνε γεγονός οἰκτρὸν καὶ
ἐπαίσχυντον καί περ ἐπιδεχόμε-
νον ἐν μέρει ἐξηγήσιν»...

Ἡ ἐκθεσις κατωτέρω ἀνα-
φέρει ὅτι κατὰ τὴν δυστυχίαν
τοῦ 1887—1888 «ἡ κυβέρ-
νησις ἠγόρασεν ἐν τῇ ἀλλοδα-
πῇ μεγάλην ποσότητα τροφί-
μων, ὅπως ἀναπληρώσῃ τὴν
ἐν τῇ νήσῳ ἑλλειψιν». Ποῖα εἶνε
αὐτὴ μεγάλη ποσότης ἀγνοοῦμεν.
Ἡ ἐκθεσις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν
σχολείων δὲν παριστᾷ εὐχάρι-
στον τὴν εκπαιδευτικὴν κατά-
στασιν. Ἐν τοῖς χριστιανικοῖς
σχολείοις οἱ πλεῖστοι τῶν διδα-
σκάλων εἶνε ἀνίκανοι πρὸς τὸ
ἔργον των, καθὼ μὴ τυχόντες
εἰδικῆς μορφώσεως, καίτοι δ'
ὑπάρχουσιν ἐλπίδες βελτιώσε-
ως, ἡ πραγματικότης ἀφίστα-
ται αὐτῶν κατὰ πολὺ. Ἐπι-
χείρων εἶνε ἡ κατάστασις τῶν
μωαμεθανικῶν σχολείων. Ἐν ὀ-
λιγίστοις ἐξ αὐτῶν παρέχεται
συστηματικὴ τις παιδείσις, τὸ
μόνον δὲ καλὸν τῆς χορηγουμέ-
νης παιδείσεως εἶνε τὸ θαυμα-
σίως εὖωνον. Οἱ χριστιανοὶ δι-
δάσκαλοι λαμβάνουσι κατὰ
μέσον ὄρον λ. 20 καὶ σ. 10
κατ' ἔτος. Ἀλλ' ὁ ἐτήσιος μι-
σθὸς τῶν μωαμεθανῶν διδα-
σκάλων δὲν ὑπαίρχειν τὰς 18
λ. καὶ 18 σ. Ὡστε ἐν ἀμφο-
τέραις ταῖς κλάσεσι τῶν σχο-
λείων οὐδεμία ὑπάρχει ἀυσά-
ναλογία μετὰ τῆς ἐργασίας
καὶ τῆς ἀμειβῆς».

Εἰδήσεις ἐκ τῆς Πρεσβείας.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐκθέσεων τῶν
ἀρχόντων μας ἀνασκευάζουσιν τὸ
ὑπόμνημα, οἱ ἡμέτεροι ἐπέδωκαν τῇ
7 Ἰουλίου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν ἀ-
πείκων μακρὰν ἐκθεσιν, ὡς καὶ ἐν
προηγούμενῳ φύλλῳ ἐγράψαμεν, ἐν
ᾗ ἐξέθησαν καὶ ἄλλα ζητήματα μὴ
περιληφθέντα ἐν τῷ γνωστῷ ὑπομνή-
ματι, ἐν οἷς καὶ παράκλησις περὶ τῆς
καταργήσεως τοῦ δασμοῦ τοῦ Κυπρί-
ου οἴνου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ
εἰς Ἀγγλίαν. (Περὶ τούτου δ. κ. Φέρ-
φιλ εἶπεν ὅτι οὐδεμίαν πρᾶξιν νὰ
ἔχωμεν ἐλπίδα, διότι δὲν εἶνε δυνα-
τὸν νὰ γείνη ἐξαιρέσις ὑπὲρ τῆς Κυ-
πρου παρὰ τὰ κεκαυνομένα εἰς ἀλ-
λας ἀποικίας). Ἀνέμενον οἱ ἡμέτεροι
ἐντὸς ὀκταήμερου ἀπάντησιν, ἀλλὰ

μέχρι της 13]25 Ιουλίου δὲν εἶχον λάβει εἰσέτι τοιαύτην.

Ἐκ τῶν πωσιν εἰς φυλάδιον τῶν αἰτημάτων μας.

Ἡ πρεσβεία λίαν φρονίμως ποιήσασα ἐξέδωκεν εἰς φυλλάδιον τό τε ὑπόμνημα ἀγγλικῇ καὶ τὰς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐκθέσεις της γαλλικῇ καὶ διένειμεν ἀντίτυπα εἰς ἑκατοντάδα βουλευτῶν, εἰς ἐφημερίδας καὶ ἄλλους ἐγκρίτους τοῦ Λονδίνου ἵνα καταστῇ γνωστὸν ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ἡμέτερον ζήτημα καὶ τὰ αἰτήματα ἡμῶν. Ἀντίτυπα τοῦ φυλλαδίου τούτου ἐσάλησαν καὶ ἐνταῦθα, ἐλάβομεν καὶ ἡμεῖς, ὑποσχόμεθα δὲ νὰ δημοσιεύσωμεν κατόπιν τὰ ἐν αὐτῷ.

Ἐταιρία ὑπὲρ τῶν ἐν ἀποικίαις ἰθαγενῶν.

Ἐν Λονδίῳ ὑπάρχει ἑταιρία τις καλουμένη «Aborigines protection Society» ἥς σκοπὸς εἶνε ἡ προστασία τῶν ἐν ταῖς ἀποικίαις ἰθαγενῶν κατὰ τῆς μητροπόλεως καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν. Ὁ γραμματεὺς τῆς ἑταιρίας ταύτης ὑπεσχέθη ὅτι θ' ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν καθ' ἡμᾶς.

Ἡ πρεσβεία διατυπώσασα τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μεταβῇ παρὰ τῇ ἑταιρίᾳ ταύτῃ ἵνα καὶ προφορικῶς συζητήσῃ τὰ αἰτήματά μας, ἀνέμενε νὰ ὀρισθῇ ἡ ἡμέρα. Εἰς πολλὰ μέλη της διενεμήθησαν ἐκ τῶν τυπωθέντων φυλλαδίων.

Ἡ πρεσβεία παρὰ τῷ γεραιῷ Γλάδστον.

Τῶς δὲν ὅτι ὁ κ. Γλάδστον παρακληθεὶς νὰ δεχθῇ τὴν Πρεσβείαν εἰς ἀκρόασιν ἀπεποιήθη διὰ τὸ πολυσχολον, ζητήσας νὰ τῷ ὑποβληθῶσιν ἐγγράφως τὰ αἰτήματά μας. Ἀλλὰ τῇ μεσολαβήσει φίλου συγκατετέθη νὰ δεχθῇ τὴν Α. Μακαριότητα, ἥτις τὴν 13]25 Ιουλίου μετέβη παρ' αὐτῷ μετὰ τοῦ κ. Θ. Περισιάνη, ἐκτεκόντος ἡγρέν διαρρηγνῶς. Ὁ σεβαστὸς γέρον ἐπιμόνως ἠσπάσατο τὴν δεξιάν της Α. Μακαριότητος, εἰπὼν τῷ κ. Περισιάνῃ γαλλικῇ τὰ ἑξῆς. «Ἡμεῖς οἱ βαρβάροι προφύρομεν κακίαν τὴν ὠραίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐφ' ᾧ καὶ ἀποφύγω νὰ διμλήσω ἑλληνικῇ, φόβουμένους μὴ ἀποθῶ ἀκατάληπτος. ἐν τούτοις παρακαλῶ τὴν Μακαριότητα τοῦ νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ ἵνα διὰ μεγάλου ἀγῶνος ἀποπειρασθῶ νὰ εἰπω λέξεις τινάς». Τότε, εἰπὲ τὰ ἑξῆς κατὰ τὴν ἡμέτεραν προφορὰν. «Καί μοι ἰδὲν τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς ἀρχαίας αυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου». Κατόπιν ἡ συνδιαλέξις ἐξηκολούθησε γαλλικῇ. Ἡ ὑπόδοξή παρὰ τοῦ κ. καὶ τῆς κυρίας Γλάδστον ὑπῆρξεν ἐγ-

καρδιωτάτη καὶ φιλοφρονεσάτη, ἀλλὰ δυσυχῶς κατέστη τῇ πρεσβείᾳ καταληπτὸν ὅτι δὲν ἦτο διατεθειμένος ὁ σεβαστὸς γέρον νὰ ἀκούσῃ αὐτοὺς περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος ἡμᾶς κυπριακοῦ ζητήματος, διὸ καὶ μετὰ λύπης περιωρίσθησαν νὰ ἐπιδιώσωσιν αὐτῷ ἐν ἀντίτυπον τοῦ φυλλαδίου, προσθέντες ὅτι ἠλπίζον ὅτι ἤθελε τιμῇ τούτο διὰ τοῦ συνήθους ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀγῶνων ἐνδιαφέροντός του. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην συνέπεσε νὰ ἐορτάζῃ τοὺς χρυσοὺς γάμους του, ἦτοι τὴν πεντηκονταετηρίδα αὐτῶν, διὸ καὶ εἶπε τῷ κ. Περισιάνῃ ὅτι ἐγὼ γνωμονεῖ τῷ Ὑψίστῳ διότι ἐδείχθη αὐτῷ πάντοτε ἀγαθώτατος. Τότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν αὐτῷ τὸν μικρὸν ψαλμὸν «Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσοι». ὁ δὲ κ. Περισιάνης ἠύχθη αὐτῷ «νὰ ἐορτάσῃ καὶ ἄλλην τοιαύτην πεντηκονταετηρίδα πρὸς εὐτυχίαν τῆς ἐν γένει ἀνθρωπότητος, ἥτις διεκδικεῖ αὐτὸν ὡς ἀνήκοντα καὶ αὐτῇ καὶ οὐχὶ ἀποκλειστικῶς τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ὅτι τὴν εὐχὴν ταύτην ἀπὸ καρδίας ἐκπέμπει πᾶς Ἕλλην, διότι δικαίως κατέστη τὸ εἶδωλον τοῦ βίου Ἑλληνισμοῦ». Κατηχησάμενος ὁ γέρον καὶ λαβὼν τὴν χεῖρα τοῦ κ. Περισιάνη ἐσφίγγεν αὐτὴν περιπαθῶς. Ἀφ' οὗ δὲ ἔδειξεν αὐτοῖς τὰ χαλάντα αὐτῷ δῶρα ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος καὶ τῆς πριγκηπίσσης τῆς Οὐαλλίας, προσέθηκεν ὅτι ἐλυπεῖτο διότι ὤφειλε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Βουλὴν. Ἀπεχώρησαν λοιπὸν ἐνθυμούμενοι ὅτι

«ἐν εὐχαρίαις ἡ θύραις δταν ἡ χρεὶα ταῖς κρουαλῇ».

Ἔως ἐδῶ φθάνουν αἱ ἐκ Λονδίνου εἰδήσεις περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς πρεσβείας, ἥτις περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου (ἔ. ν.) ἀναχωρεῖ ἐξ Ἀγγλίας μετὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι τὸ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς πρεσβείας ὑπῆρχεν ἀναγκαιότατον, ὑπόσχεται δὲ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ καρποφορήσῃ, διότι τὸ Κυπριακὸν ζήτημα ἐτέθη πλέον σαφῶς, λαβὼν ὁμοθυμαδὸν ὅτι οὕτως ἀπεφάνθησαν καὶ οἱ ἄλλοι ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμογενῶν, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς κοινωτικῆς θέσεώς των εἶνε ἱκανοὶ νὰ γνωρίζωσιν. Ἐν τούτοις εἶνε ἰδέα ὅτι καὶ μετὰ τὴν εἰς Κύπρον ἐκάνοδον τῆς πρεσβείας, τὸ ἔργον πρέπει νὰ συνεχισθῇ διὰ τῆς συστάσεως εἰς ὅλα τὰ διαμερίσματα διαρκῶν ἐπιτροπῶν, ἐνεργουσῶν ἀπὸ κοινοῦ καὶ συνεννοουμένων. Νὰ καλλιεργηθῶσι, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς πρεσβείας, αἱ σχέσεις τῆς νήσου μετὰ τῆς ὁριζήσης ἑταιρίας «Aborigines protection Society» ἣν ὀφείλομεν νὰ καταστήσωμεν ἀντιπρόσωπον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ συνήγορον

τῆς νήσου. Ἐὰν δὲ θελήσωμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν μετ' ἐπιμονῆς καὶ καταλλήλως τὰς ἐνεργείας μας, πεποιθήμεν ὅτι ἐν τέλει θέλομεν ἐπιτύχει σπουδαίαν τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπὶ τὰ βελτίω μεταβολῇ.

(Ἐκ τῆς Ν. Ἡμέρας)

Τὴν Δευτέραν ὁ συνταγματάρχης Βρήδζεμαν ἠρώτησε ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων τὸν ὑπουργὸν πῶς διατίθεται ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας, ὃν καταβάλλει ἡ Κύπρος τῇ Τουρκίᾳ. Ὁ Γώσεν ἀπεκρίθη. «Ἐκ τοῦ ἐτησίου φόρου, ὃν καταβάλλει ἡ Πύλη, 82 χιλιάδες λίρῶν στερλινῶν, κρατοῦνται καθ' ὅδον πρὸς ἀπότισιν τῶν τόκων τοῦ ἠγγωνμένου δανείου τοῦ 1885, ἐφ' ᾧ εὐθύνονται πᾶσαι αἱ πρόσοδοι τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Ὁ, τι περισσεύει ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς Κύπρου καταβαλλομένου ποσοῦ ἐχρησίμευσεν ἐν μέρει μὲν εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν λύτρων τῶν Ἀγγλῶν ὑπηρετῶν Σὺν καὶ Σούτερ, οἵτινες συνελήφθησαν ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ ληστῶν, ἐν μέρει δὲ εἰς τὸν καταρτισμὸν κεφαλαίου πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ τουρκικοῦ χρέους τοῦ 1885. Ὡς χρεωλύσιον διετέθησαν μέχρι τοῦδε 55,000 λίραι στερλινῶν. Οὐδὲν κινωκώτερον τῆς ὁμολογίας, ἣν ἐνέχουσιν αἱ ὀλίγαι αὐταὶ λέξεις. Οἱ Κύπριοι πεινώσι κυριολεκτικῶς. Καὶ ὅμως οἱ αἱματηροὶ αὐτῶν ἰδῶτες «κρατοῦνται καθ' ὅδον», ὅπως κορεσθῶσιν ὁμολογιοῦχοι, εἰς οὓς ἄλλως θὰ ἦτον ὑπόχρεως νὰ καταβάλλῃ τὴν ὀφειλὴν ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, ὅ, τι δὲ περισσεύει διατίθεται πρὸς ἀπολύτρωσιν Ἀγγλῶν συλληφθέντων ὑπὸ ληστῶν, οὐχὶ ἐν Κύπρῳ, ἀλλ' ἐν Μακεδονίᾳ. Ἰσως τοῦτο γίνεται, ὅπως ἀποδειχθῇ ὅτι λησταὶ δὲν ὑπάρχουσι μόνον ἐπὶ τῶν ὁρέων. Καὶ ὅμως τοιαύτη ἀνηλεὲς ἀρπακτικὴ διοίκησις ὑποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ κ. Στήλμαν εἰς τοὺς Κρήτας ὡς πρότυπον εὐδαιμονίας!

Ὁ ἀποκλεισμός τῶν κρητικῶν παρὰ τὴν κατέστη εἶδος μονομανίας τοῦ βιενναίου ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Χρόνου», ὅστις τοσάκις ἐφωράθη διαδίδων παιδαριωδῶς ἀνυποστάτους εἰδήσεις. Εὐτυχῶς οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ προβῶσιν αἱ δυνάμεις εἰς ἄκρα μέτρα, ἀφ' οὗ οἱ Κρήτες δὲν παρεκκλίνουσι μέχρι τοῦδε τῶν τριῶν τῆς νομιμότητος. Ἐξόχως ἀστεία εἶναι ὁμοίως ἡ βεβαίωσις τοῦ ἀνταποκριτοῦ ὅτι, ἔαν ἐξήρατο ἐκ τῶν Κρητῶν, ἡ νῆσός των θὰ ἦτον πρὸ πολλοῦ «ἄλλη Κύπρος». Ἀλλοτε ὑπῆρχεν ἀληθῶς ἡ προληψὶς ὅτι ἡ ἀγγλικὴ διοίκησις φέρει, τοῦλάχιστον, ἐν ἐλλείψει ἐλευθερίας, εὐδαιμονίαν ὕλικὴν καὶ εὐνομίαν· ἀλλ' ἡ τύχη τῆς Κύπρου ἐχρησίμευσεν ὡς φόβητρον, ἡ πολυπαθὴς δ' ἐκείνη ἑλληνικὴ νῆσος ἀναφέρεται καθ' ὅλην τὴν χριστιανικὴν Ἀνατολήν ὡς ὑπόδειγμα κακοδαιμονίας. Οὐδαμῶς οἱ ἔθροι εἶναι βαρύτεροι, οὐδαμῶς ἡ ἐξουσία ἐκφυλᾷ ἀπανθρωπότερον καὶ τὴν τελευταίαν ἡμέραν παρὰ τοῦ πενομένου ὑπηκόου. Ἐφ' ὅσον τῆς Κυπρίου μαρτυρεῖ κυριολεκτικῶς, οὐχὶ μεταφορικῶς λιμός· καὶ ὅμως μυριάδες λίρῶν ἐξάγονται τῆς νήσου, οὐχὶ καὶ ἵνα λαμβάνῃ τὸ ὠρισμένον τίμημα ὁ πρῶτος κύριος, ἀλλ' ἵνα εἰσπράττωσιν οἱ δανισταὶ τοῦ 1854 τοὺς τόκους, ὅς ἄλλως θὰ ἠναγκάζετο νὰ καταβάλλῃ τὸ ἀγγλικὸν θησαυροφυλάκιον. Ὅσας ἀτελείας καὶ ἐν ἑξῇ τὸ ἐνεστὸς πρόσκαιρον τῆς Κρήτης πολιτείας, ἡ τὴν τῶν Κρητῶν εἶναι ἀσυγκρίτως πῶς λόγῳ προτιματέρα τῶν Ἀγγλῶν, ἀναλλάσσοντες δὲ τὴν τουρκικὴν ἐπιχειρησὶν πρὸς τὴν ἀγ-

γλικὴν διαχείρισιν θ' ἀντήλασσον πρᾶγματι τὸ συνεχὸν αὐτοῦς λεπτότατον νῆμα πρὸς βαρεῖαν καὶ δυσανάλακτον ἀλυσιν.

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ»

Ἐν ἐνδιαφέρον ζήτημα, οὐχὶ χωρὶς εὐθυμίας, συνέβη μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ Α. Μακαρ. προσεκληθὲν εἰς μίαν ἐξοχικὴν διασκεδασιν ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας εἰς τὸ μέγαρον «Μάιλπορ» ὅπου ἦτο παρούσα καὶ ἡ βασίλισσα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος βεβαίως εἶχε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Αὐτῆς Μ., ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἦτο ἂν ἠδύνατο νὰ φιλήσῃ τὴν χεῖρά της. Αὐτὸ ἡ Μακαρ. τοῦ τὸ ἀπέρριψεν ὀριστικῶς. Κατὰ συνέπειαν ἔγεινε μεγάλη ἀνησυχία μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς αὐτῆς, καὶ πολλοὶ πηγαίνοντες ἐγένετο μεταξὺ τοῦ πρώτου θαλαμηπόλου τῆς βασιλείας καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Καντερβυρίας. Ἡ Α. Μακ. ἠρώτηθη ἂν ἤθελε φιλήσῃ τὴν χεῖρα ἐνός αυτοκράτορος ἐνθρονισμένου ἐν Βυζαντίῳ. Ἐκεῖνος ἀπήντησεν, ὅχι. Οἱ προκατόχοι τοῦ ἀπὸ τοῦ ε. αἰῶνος ἐξηρέθησαν νὰ δίδωσι σεβάσματα εἰς ὁποιοδήποτε μονάρχην καὶ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀκυρώσῃ τὴν ἀρχαίαν αὐτὴν παραδόσιν τῶσων γενεῶν. Τέλος ἐξητήθησαν αἱ καλὰ ὑπηρεσίαι τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας, καὶ ἡ βασίλισσα τὸ παρεδέχθη καὶ ἡ Α. Μακ. παρουσιάσθη εἰς τὴν Αὐτῆς Μ. καὶ ἕκαστος ἐποίησεν ὑπόκλησιν τινα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

—Ὁ Μέγας Δεῦς Κωνσταντῖνος πατὴρ τῆς βασιλείας τῶν Ἑλλήνων Ὀλγας, θεῖος τοῦ νῦν αυτοκράτορος, ἀσθενεῖ ἐπικινδύνως. Ἡ Α. Ὑψ. ἀπὸ τινος χρόνου παραπονέτο ὅτι ἠσθάνετο ὀξείας πόνους πρὸς τὰ ἀριστερὰ μέρη τῆς κεφαλῆς καὶ πρὸς τὸ δεξιὸν τοῦ σώματος. Μ' ὅλας τὰς περιποιήσεις τῶν ἐξοχωτέρων ἰατρῶν ἡ κατάστασις τοῦ ἐτράπη ἐπὶ τὰ χεῖρω. Οἱ πόνοι ἠῤῥησαν, ἡ χρῆσις τῆς γλώσσης ἐπαύσεν· ἐντελῶς καὶ ἐν διαστήματι δύο ἡμερῶν τρίς ἐκ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας προσεβλήθη. Οὐδεμία ἀπολύτως ἐλπίς σωτηρίας ὑπάρχει. Ὁ αυτοκράτωρ καὶ ἡ αυτοκράτειρα συνεχῶς ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν ἐξέρχονται κατατεθλιμμένοι καὶ δακρύοντες. Περισσότερον ὁμοίως παντὸς ἄλλου συναίσθανεται τὸ προσεγγίζον ἀνίστατον μέγα δυστύχημα ἡ βασίλισσα Ὀλγα ἥτις ἀδιακόπως κλαίει καὶ ὀδύρεται. Ἡ ἀσθένεια τοῦ πατρὸς τῆς ἐματαιώσε καὶ τὸ ταξιδεῖόν της καὶ τὰ λοιπὰ σχέδια της, μὴ ἐννοήσας κατ' οὐδένα τρόπον ν' ἀποχωρισθῇ ἐν τοιαύτῃ κρίσει σιγῇ τοῦ θνήσκοντος πατρὸς της, τοῦ ὁποίου ἡ κατάστασις αὐτὴ δυνατόν νὰ παραταθῇ.

—Ὁ αυτοκράτωρ Γουλιέλμος προτίθεται νὰ ἀποκερθῇ τὴν μάμμηα τοῦ, τὴν Α. Μ. τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν.

—Λονδίνον 17]29 Ιουλίου.—Ὁ Μαρκήσιος Σαλισδουρή, ἀπάντων εἰς ἐπερωτησὶν τοῦ ἡρόδου Στράβου, λέγει ὅτι οὐδὲν ὁμοίως συμμερίζεται ταῦς περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἀνδομαμούς αὐτοῦ· ὁ πρωθυπουργὸς ἐπέδεσται ὅτι ἡ τῆς Βουλγαρίας κατάστασις ἐν προὄδῳ διατελεῖ καὶ ὅτι καὶ τὸ τουρκικὸν κράτος βραδέως μὲν διαρκῶς ὁμοίως προοδεύει, ἀναγνωρίζει δὲ τὴν ὀρθὴν τῆς Ρωσσίας πολιτείαν, ἥτις συναδεῖ πρὸς τὰς φιλειρηνικὰς τοῦ Τσάρου εὐχάς.

—Προσωρινὸς γενεὶς διοικητῆς Κρήτης ἐστάθη ὁ Ἰωάννης ἐν Ριζῇ πασσάς.

—Ἀπασα ὀχρὸν αἱ δυνάμεις μισραὶ καὶ μεγάλαι, ἐξοκλήονται.